

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt

ANUL IX Nr. 4C5

4 PAGINI, 25 BANI

Vineri 11 ianuarie 1957

CONSFATUIRILE RAIONALE privitoare la politehnizarea învățămîntului

În întreaga țară, cadrele didactice s-au întrunit în consfătuiri raionale, dezbătînd pe larg problemele politehnizării învățămîntului și făcînd un larg schimb de experiență în aceste probleme.

În clișeu:
Învățătorul Nicolae Popescu din comuna Timosu, raionul Ploiești, vorbind la consfătuirea raională, pe marginea raportului secției de învățămînt.

(Citiți materialele de la consfătuirile raionale în pag. 3)

Examen de chimie generală

Chimia generală ocupă un loc important în planul de învățămînt al facultăților din cadrul Institutului de mine. Alături de fizică și matematică, cunoștințele de chimie generală își aduc aportul lor însemnat la înțelegerea aprofundată de către studenți a disciplinelor ce profilează specialitatea lor. Numai acest curs de chimie generală își alinge scopul care, pe lîngă fondul general de cunoștințe teoretice, absolut necesar înțelegerii diferitelor fenomene chimice, reușește să se lege organic, prin date faptice corespunzătoare, de domeniul de specialitate al studenților, viitori ingineri.

Din această cauză, examinarea unor studenți a durat aproape o oră. Cei mai mulți studenți au dovedit cu prilejul acestui examen că au aprofundat materia. Aceștia au răspuns concis la subiect, fără să fie prea mult nevoie de intervenția profesorului (de exemplu studenții Angela Popescu, Radu Hădeanu etc.). Cu toate acestea, răspunsurile date de studenți au scos la iveală și unele lipsuri în pregătirea lor. Astfel, unii au dat dovadă că au parcurs în fugă materia. Alții nu au intrat în subiect, au descris experiențe fără să pătîrîndă esența fenomenului explicat prin acea experiență. Astfel, studentul Damian Andreescu a desenat corect un tub Roentgen, a explicat felul cum iau naștere razele X, însă n-a știut să arate de ce razele X au o putere penetrantă mai mare decît ale radiației, nu a putut să arate că acest lucru se datorează lungimii de undă foarte mici. Așa dar, el n-a înțeles proprietatea fundamentală a razei X, de care sînt legate aplicațiile practice ale acestor radiații.

Răspunzînd la tema „Concluzii asupra structurii nucleului atomic din fenomenul de radioactivitate” studentul Andreescu a reușit cu foarte mare greutate și numai după repetate întrebări suplimentare să explice complexitatea structurii nucleului atomic ca urmare a concluziilor trase din fenomenul de radioactivitate. Explicarea fenomenului de radioactivitate a fost de asemenea insuficientă. Abia după repetate întrebări puse de profesor studentul a reușit să explice fenomenul ce se petrece la anod și catod.

La examenul de chimie generală s-au folosit metode juste de examinare. Examinatorul a dat dovadă de multă răbdare și tact pedagogic. El a utilizat cu precizie întrebările suplimentare pentru a orienta, după caz, pe studenți în probleme. Întrebările suplimentare au fost utilizate și în scopul de a se vedea dacă studenții cunosc subiectul în întregime sau parțial.

AUREL TURCU

Prof. I. DRAGAN

SUCCES ÎN ACTIVITATEA NOILOR ORGANE SINDICALE!

În întreaga țară au fost alese noile organe sindicale ale muncitorilor din învățămînt. Prin sprijinul dat de către organele de partid, alegerile sîndicale s-au desfășurat în bune condiții în toate raioanele țării. Dările de seamă prezentate în adunările generale pentru alegeri au prilejuit o largă dezbateră a problemelor muncii sindicale manifestare vie a democrației sindicale. Oamenii muncii din învățămînt au făcut în adunările generale numeroase propuneri a căror realizare va determina îmbunătățirea muncii sindicale în învățămînt.

Alegerile sîndicale au constituit un bun prilej de trecere în revistă a succesele obținute de muncitorii din învățămînt. În anul 1956, activitatea C.C. al S.M.I., a tuturor organelor sindicale din învățămînt, a fost călăuzită de documentele Congresului al II-lea al P.M.R., care au pus în fața membrilor de sindicat sarcini de mare răspundere cu privire la înfăptuirea politicii partidului în domeniul învățămîntului. În acest an s-a îmbunătățit sistemul de salarizare a cadrelor didactice, s-a îmbunătățit aprovizionarea acestora cu alimente, îmbrăcăminte și combustibil. Peste 7.000 de muncitori din învățămînt și-au petrecut concediul în casele de odihnă ale C.C.S. și 4540 de membri de sindicat s-au odihnit în casele puse la dispoziție de C.C. al S.M.I.

Organizațiile sîndicale trebuie să participe activ la înfăptuirea învățămîntului elementar general și obligatoriu și la îndeplinirea planului de școlarizare, mobilizînd cadrele didactice în lupta pentru cuprinderea în școală a tuturor copiilor de vîrstă școlară și pentru asigurarea frecvenței regulate.

(Continuare în pag. 4)

De înfrînarea ALEGERILOR

Oameni ai muncii din învățămînt

candidați în alegeri

Regimul burghezo-moșieresc proclama cu ipocizie învățămîntul primar drept general și obligatoriu. În fapt, însă, milioane de copii de vîrstă școlară rămneau în afara școlii, deoarece numărul localităților de școală era departe de a fi suficient, iar taxele, costul manualelor și al rechiziților era prea mare pentru a fi suportat de oamenii muncii. Rezultate: 4.000.000 de analfabeți, mii și mii de învățători și profesori șomeri.

Nici în învățămîntul mediu sau superior situația nu era mai bună. După datele recensămîntului general din 1930, din numărul celor care absolveau clasele primare doar 2,1 la sută urmau studii secundare și 0,2 la sută studii universitare.

În regimul de democrație populară școala a luat o dezvoltare nemaiîntîlnită iar cadrele didactice sînt îmbunătățite de grîia partidului și guvernului. Numărul școlilor elementare s-a mărit de 6 ori în comparație cu anul 1939. În anii 1951-1955 sectoarele economic, cultural și social au primit 97.000 de cadre medii tehnice. Romînia burghezo-moșierească avea în anul școlar 1938-1939 abia 16 instituții de învățămînt superior, care cuprindeau 29 facultăți cu 29.000 de studenți. Astăzi, în R. P. Romîna funcționează 42 de instituții de învățămînt superior, cu 126 de facultăți frecventate de 75.000 de studenți. Au fost deschise 3.400 de școli de diferite grade în limba maternă a populației aparținînd naționalităților conlocuitoare.

Statul și poporul nostru acordă o înaltă prețuire muncii patriotice a cadrelor didactice. Din rîndul lor, al celor care educă pe viitorii constructori ai socialismului și mi țează cu abnegație pentru ridicarea nivelului cultural al maselor muncitoare, poporul nostru a propus numeroși candidați în alegerile pentru Marea Adunare Națională.

Pentru a doua oară învățătoarea Maria Ionescu a fost propusă candidată în alegerile pentru Marea Adunare Națională. Fiică de țărani săraci, Maria Ionescu și-a consacrat viața educării copiilor. După 25 de ani de activitate neîntreruptă

În școlile sătești, ea a fost numită directoare adjunctă a școlii medii nr. 2 din Caracal. În școală, Maria Ionescu se găsește pretutindeni unde se naște o acțiune nouă. Pe parcul experimentala sau în laboratoare, îndrumînd legarea teoriei de practică, coordonînd activitatea cadrelor didactice ale școlii, stimulînd ajutorul parinților în munca școlii, învățătoarea a contribuit ca școala să devină o instituție de învățămînt fruntașă. Fară să neglijeze îndatoririle sale didactice, deputata Maria Ionescu, membră în Prezidiul Marii Adunări Naționale este pretutindeni în locul alegătorilor săi. Un nou local de școală în comuna Scărișoara, electrificarea aceleiași comune, îndiguirea Oltului pe o distanță de 1 km., o nouă clădire de școală în Caracal — iată cîteva realizări care se datoresc acțiunilor inițiate de deputata învățătoare.

Nu mai în regimul democratic poporul poate răsplăti meritele unui simplu dascăl de țară cum este învățătorul Ion Mihaie, propunîndu-l candidant în alegerile pentru cel mai înalt for de conducere a treburilor statului. Datorită abnegației cu care conduce ca director școala de 7 ani din comuna Tudor Vladimirescu, regiunea Galați, școala sa a fost distinsă cu diploma de onoare a Ministerului Învățămîntului. Activitatea învățătorului Ion Mihaie trece și dincolo de zidurile școlii. El a fost în fruntea tuturor acțiunilor obștești din comună care au avut ca rezultat electrificarea comunei, înființarea stației de radiolioc, construirea unei gări noi, deschiderea unui magazin universal, începerea construcției unui nou local de școală.

Printre învățătorii propuși candidați în alegerile de la 3 februarie mai sînt Lucreția Brenda din raionul Bistrița, Ion Hrițcu din comuna Popricani, regiunea Iași, Stela Șomolab din comuna Pîrsoara, regiunea Ploiești, Maria Lăzăr, roaie din comuna Avrig, regiunea Stalin.

Din rîndul cadrelor didactice din învățămîntul superior au fost propuși candidați acad. prof. Andrei

Ojeța, prof. dr. Tiberiu Andraszofsky, rectorul Institutului medicofarmaceutic din Tg. Mureș, N. Giosan, profesor la Institutul agronomic din Cluj, Ludovic Takacs, rectorul universității „Bolyai” prof. univ. M. Cruceanu din Craiova, acad. prof. dr. Gr. Benetato din Cluj etc.

Tovarășă LUCREȚIA BRENDEA, învățătoare la școala elementară din com. Sîcu-Măgherus, propusă candidată a F.D.P. în circumscripția electorală Sîcu, regiunea Cluj.

Tovarășul TRAIAN IONASCU, profesor universitar, propus candidatul a F. D. P. în circumscripția electorală Fundulea, regiunea București.

In comunele raionului Tecuci

Pedagogii din orașul și raionul Tecuci participă cu însușirea campania electorală ce se desfășoară în întreaga țară în vederea alegerilor de deputați în Marea Adunare Na-

țională. Astfel, din consiliul raional F.D.P. face parte profesorul Avram Segall, din consiliul orașesc F.D.P. profesorii Nicole Tușescu și Mihail Driga, iar la activitatea birourilor comunale ale Frontului Democrației Populare iau parte numeroși învățători și profesori de la școlile elementare din cuprinsul raionului.

La „Casa alegătorului” din comuna Cudabli desfășoară o vie activitate pedagogică Ștefan Mihaile, Constantin Virlan și Florica Pavelu. Ei vorbesc în fața alegătorilor despre adîncul democratism al alegerilor din patria noastră, lămurind importanța modificărilor aduse legii electorale în ș-

O expoziție interesantă

În cinstea alegerii deputaților în Marea Adunare Națională, la Timișoara s-a deschis de curînd o expoziție privind dezvoltarea Institutului politehnic din localitate în anii regimului de democrație populară.

În anul 1954, Institutul politehnic din Timișoara avea 3 facultăți, în care activau 906 studenți și 102 cadre didactice. Astăzi Institutul are 4 facultăți cu 2.534 de studenți care învață sub îndrumarea a 270 cadre didactice. În cele 5 cămine ale institutului locuiesc peste 1000 de studenți. În cantinele Institutului poli-

tehnic se servește masa pentru 1200 de studenți. Studenții și cadrele didactice ale Institutului Politehnic din Timișoara au la dispoziție 41 de laboratoare industriale cu cel mai modern aparataj și o bibliotecă cu peste 60.000 de volume.

Între anii 1945-1956, Institutul politehnic a promovat 2.733 de ingineri mecanici, constructori, chimiști, electricieni.

La Predeal — ÎN VACANȚA

Predealul, mult îndrăgîtul nostru Predeal, este martorul împlineirii visurilor de vacanță ale multor pionieri moldoveni de pe meteaurie Bizacului, Sucevei, Bacăului. În inimile cuprîntor, larg deschise pentru bucuriile vacanței se adună în zilele acestea de iarnă, una câte una, comori de frumusețe, ce vor străbate în timp anii, păstrate în ascunzătorii memorii.

Predealul dăruie mîrinimos copiilor tot ce are el mai de preț. Ale lor sint, în zilele de vacanță, nouă dintr-acele mai frumoase vile și clubul C.C.S.; ale lor sînt jocurile de ping-pong, șah, șahuri; ale lor sîntușfele; ale lor nunți cu cabanele din jur.

Despre sarcinile psihologiei în domeniul învățămîntului politehnic (pag. 2) De la Ministerul Învățămîntului (pag. 3)

Fiecare zi le-a adus copiilor bucurii noi. Au făcut pîmbări și excursii la Clăbucet, la Ciopla și la Sinaia, au văzut jîme, au fost la sîniuș. Trezind în grupuri pe șosea ei atrăgătoare privirile trecătorilor. Localnicii care, obișnuși cu decorul, mergeau grabiți, fără să-l privească, vîzînd înclintarea întipărită pe chipurile voioase ale pionierilor, încercu au parcă și ei același proaspăt sentiment de admirație.

Cînd vorbesc despre cele văzute la concursul de schi de pe Ciopla, copiii își arată uimirea și admirația nu numai prin vorbe, dar și prin gesturi, prin mimă, prin intonația cuvintelor. Cu ochii mari deschiși Veronica Bară povestește cît de mult s-a minunat ea cînd a văzut pe curajul skior de la Dinamo sîrînd la trambulină de la o înălțime de 33 m. Gheorghe Sofron, fiul unui miner din Comănești, are altele de povestit despre cele văzute la Castelul Peleş! Abia așteaptă să ajungă acasă să le spună și prietenilor lui cîte a văzut în sala armelor, în camera de muzică și în celelalte încăperi ale castelului.

În așteptarea să ajungă acasă să le spună și prietenilor lui cîte a văzut în sala armelor, în camera de muzică și în celelalte încăperi ale castelului. În așteptarea să ajungă acasă să le spună și prietenilor lui cîte a văzut în sala armelor, în camera de muzică și în celelalte încăperi ale castelului.

În orașelul copiilor din Piața Republicii din București (fotografiile 1 și 2) la carnavalul de la Palatul Pionierilor din Capitală (fotografia 3).

DIN EXPERIENȚA

ȘCOLII SOVIETICE

Despre sarcinile psihologiei în domeniul învățămîntului politehnic

Congresul al XX-lea al P.C.U.S. a trasat sarcinile și căile dezvoltării mai departe a învățămîntului politehnic în școala de cultură generală. Școala trebuie să dea elevilor cunoștințe de bază în legătură cu problemele tehnicii și ale producției. Să-i familiarizeze în mod sistematic cu munca în întreprinderi, în colhozuri și sovhozuri, pe parcelele experimentale și în atelierelor școlare, să educe tinara generație în spiritul atitudinilor comuniste față de muncă. Pentru a pregăti cit mai bine tineretul pentru activitatea practică este necesar să se întărească legătura școlii cu viața și să se revizuiască astfel programele școlare. Încă acestea să asigure în mai mare măsură specializarea profesională.

M. N. Skatkin

partie elevii nu sînt în stare să aplice întotdeauna principiile generale atunci cînd sînt puși în fața unor fapte și fenomene concrete. În multe cazuri ei nu pot să folosească principiile generale însoțite cu instrumente de cunoaștere în observațiile lor. Astfel, de pildă, însușindu-și la cursul de fizică principiul pîrții elevii dovedesc adesea că nu sînt în stare să aplice acest principiu la funcționarea lămpii, a cleștilor, a cleștilor de sîrmă, și cu atât mai puțin la transmisia prin roți dințate. Sau, studiind principiul funcționării penei ei nu pot să aplice acest principiu pentru a explica acțiunea forfecelor, a fierăstrăului, a plugului și a altor instrumente de tăiere. În fața pedagogilor și psihologilor stă sarcina de a lămurii condițiile care oferă elevilor posibilitatea de a aplica cunoștințele referitoare la principiile științifice de bază ale producției pentru a orienta rapid în noile fenomene tehnice de producție. Evident, chiar în însuși procesul însușirii principiilor științifice ale producției trebuie să fie puse bazele viitoarelor lor aplicații. Este necesar nu numai să-i familiarizăm pe elevii cu aceste principii, dar și să-i învățăm în mod special să le aplice.

Înarmarea elevilor cu priceperi și deprinderi de muncă este o sarcină esențială a învățămîntului politehnic. Pentru rezolvarea acestei sarcini, în planul de învățămînt al școlilor au fost introduse activități practice. Încă prima experiență a muncii în atelierelor școlare a arătat că într-o serie de cazuri învățămîntul politehnic nu poate avea un caracter sîrmă metestească. În legătură cu aceasta trebuie să se întreprindă cercetări care să lămurască deosebit de clar și în mod conștient dezvoltarea copiilor în direcția necesară societății, de a le forma valoroase calități fizice, intelectuale și morale, datorită cărora, după terminarea școlii, elevii să poată intra reușite în rândurile constructorilor de frunte ai societății comuniste. Cercetarea legilor obiective ale dezvoltării copilului este o sarcină foarte importantă a psihologilor și fiziologilor. În fața psihologilor și fiziologilor stă sarcina de a lămurii condițiile care oferă elevilor posibilitatea de a aplica cunoștințele referitoare la principiile științifice de bază ale producției pentru a orienta rapid în noile fenomene tehnice de producție. Evident, chiar în însuși procesul însușirii principiilor științifice ale producției trebuie să fie puse bazele viitoarelor lor aplicații. Este necesar nu numai să-i familiarizăm pe elevii cu aceste principii, dar și să-i învățăm în mod special să le aplice.

Fără îndoială că, pentru a rezolva cu succes sarcinile noi puse în fața școlii, pedagogia sovietică trebuie să se sprijine în mai mare măsură decît pînă acum pe cunoștințele pe care le oferă psihologia și fiziologia copilului. Dar ar fi nejust să se înțeleagă acest „sprijin” ca un act unilateral de folosire de către pedagogie a datelor elaborate de aceste științe. Pedagogia trebuie să ocupe în acest proces o poziție mai activă, trebuie să influențeze ea însăși dezvoltarea psihologică și fiziologică. Ea poate să facă aceasta formulînd precizările sale față de cercetarea problemelor celor mai importante pentru pedagogie și școală în ceea ce privește dezvoltarea copilului și incluzînd în mod organic, în conținutul metodelor cercetărilor sale, realizarea unor experimente psihologice și fiziologice subordonate rezolvării problemelor pedagogice studiate.

Una dintre sarcinile învățămîntului politehnic o constituie familiarizarea elevilor cu principiile științifice de bază ale celor mai însemnate ramuri ale producției. Principiile producției se reflectă în conștiința omului sub formă de noțiuni și legi științifice. Astfel, de exemplu, pentru ca elevii să înțeleagă principiile mecanizării complexe a proceselor de producție, a cărei realizare trebuie să contribuie la o mai rapidă creștere a productivității muncii, este necesar ca ei să însușească astfel de noțiuni ca „proces de producție”, „mecanizarea producției”, „mecanizarea complexă”, „productivitatea muncii” etc. și să înțeleagă legăturile obiective care există între gradul de mecanizare și productivitatea muncii. În momentul de față, pedagogii selecționează noțiunile tehnice pe care școala de cultură generală trebuie să le dea elevilor pentru ca aceștia să-și însușească în mod conștient principiile științifice ale producției. Au început cercetări menite să clarifice căile și mijloacele didactice pentru formarea noțiunilor de producție și tehnice. Valoarea cercetărilor didactice în această direcție va crește considerabil dacă pedagogii vor cunoaște legile psihologice de formare a acestor noțiuni. Psihologii au desăvîșit o muncă însemnată pentru cercetarea legilor formării noțiunilor de materie, geografie, biologie etc. Ar fi foarte important să se lărgască gama acestor cercetări, să se studieze legile psihologice ale formării noțiunilor politehnice, a căror cunoaștere este necesară pentru însușirea conștientă a principiilor științifice de bază ale producției, precum și să se studieze particularitățile specifice ale formării acestor noțiuni.

S-a presupus că, însușindu-și principiile științifice generale ale producției, elevii vor putea să se orienteze ulterior mai repede în orice procese, vor înțelege mai ușor orice mașini noi, orice procese tehnologice noi. Totuși, observațiile au arătat că nici pe de-

gii al Academiei de științe pedagogice a R.S.F.S.R.), conducînd activitatea în domeniul învățămîntului politehnic la școala experimentală nr. 545 din Moscova, a încercat să ceară elevilor din clasa a VIII-a rezoluție și precizie în executarea pieselor. Aceste sarcini noi au exercitat o influență însemnată asupra desfășurării procesului de muncă: elevii au început să lucreze mai intens și mai minuțios decît înainte. Experiența reîntorsă a lui B. P. Nikitin ne stăpînește a avea o atitudine critică față de tradițiile stabilite. Poate că, adîncind cercetarea psihologică-pedagogică a acestei probleme, vom putea da în mîna profesorilor noi mijloace didactice de ridicare a valorii procesului de instruire practică. Actualitatea acestei probleme devine deosebit de evidentă dacă ținem seama de puțin timp repartizat prin planul de învățămînt însușirii deprinderilor de muncă.

În legătură cu aceasta trebuie să abordăm și o altă problemă importantă. Pînă acum se socotea că munca elevilor în atelierelor școlare trebuie să aibă un caracter exclusiv didactic. Elevii care lucrează în atelier nu li se puneau sarcini de producție, nu li se dădea să lucreze o cantitate anumită de piese pentru vreo întreprindere oarecare sau pentru vânzare. Se știe însă că, în timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei, la Moscova și într-o serie de alte orașe au funcționat cu succes în școlile atelier de producție. În care elevii au confecționat diferite piese din însărcinarea întreprinderilor. Despre o experiență asemănătoare a vorbit la sesiunea științifică a Academiei de științe pedagogice a R.S.F.S.R., în decembrie 1955, A. S. Kolobkov, directorul școlii nr. 33 din Iaroslavl. El a spus: „Conducătorii uzinelor și fabricilor care au avut legătură ne-aș fiut să înțelegem că, în timpul războiului, grupul de băieți din clasă, antrenându-i în manifestări nejuste față de țete și abătîndu-le atenția de la învățătură, grupul de băieți din fundul clasei, băieții provocau dezordine, învădujau prost, se lăudau în gara mare cu isprăvii printr-o care fumatul era dintre cele mai eroice.

Ar fi foarte important să se desfășoare cercetări psihologic-pedagogice în legătură cu această problemă, pentru a se clarifica mai amănunțit ce influență exercită îndeplinirea sarcinilor de producție asupra creșterii intensității muncii elevilor și asupra eficacității procesului de instruire practică.

O deosebită atenție trebuie acordată problemei transferului priceperilor și deprinderilor de muncă. În școala de cultură generală elevii li se pot da priceperi și deprinderi de muncă în unele cazuri limitate de unele manuale și mașini-unelte. Se presupune că, însușindu-și deprinderile de a mînuia una sau două mașini-unelte, tipice (strunguri, mașini de găurit), elevii vor putea ulterior să învețe mai ușor mînuirea diferitelor mașini în producție. Este extrem de important să se cerceteze în mod amănunțit legile transferului priceperilor și deprinderilor de muncă dobîndite în școală asupra muncii în întreprindere, să se lămurască condițiile în care acest transfer dă cele mai bune rezultate.

(Din revista „Voprosi psihologii”, nr. 4 1956)

Urmare în nr-ul viitor

Metoda cea mai potrivită

Ce metodă educativă trebuie să aplice pedagogii școlii profesionale de chimie din București față de elevii M.C. din anul III care, pentru a-și motiva absențele de la practica în producție, a ajuns să se îmbrace în dolii născocind o moarte în familie? Întrebarea nu era ușoară. Elevii mai avuseser și alte abateri — numeroase și grave. Discuția cu familia nu dăduse rezultate suficiente. Elevii M.C. controlați de ei ei, pleca de acasă la ora fixă, dar în loc să meargă la școala sau la fabrică, după cum era programul, hoinărea. Și după scurte perioade de cămînt, în care timp învăța și-și mai îndrepta noțele, începea iar o serie de note proaste, de absențe nemotivate, de atitudini netovărășești față de colegi.

În cele din urmă cadrele didactice au reușit să obțină sprijinul colectivului clasei care, revoltat de purtarea ei, a izolat-o, a scos-o din activitățile comune, sînd-o să reflecteze serios asupra perspectivei care o conduceu abaterile ei. Căușind s-o îndrepte pe drum sănătos, pedagogii încep să spera acum într-o îmbunătățire mai temeinică a comportării elevului. Bine înțeles, într-un asemenea caz schimbarea nu se face dintr-o dată și nici cu ușurință. Mai e de căușat mult în privința metodelor ce trebuie aplicate. Dar antrenarea colectivului clasei pentru a riposta hotărîrea manifestărilor elevului poate constitui într-adevăr începutul reeducării ei.

O asemenea folosire a opiniei colectivului de elevi nu este ușoară și nici chiar izolarea de colectiv a elevilor cu atitudini nejuste poate avea „nuanțe” diferite. În cazul elevului I.M. din anul I al celei de-a șasea școli, s-a procedat într-un mod corect diferit. Mai degrabă decît colegii lui, I.M. devenise la începutul anului „conducătorul” grupului de băieți din clasă, antrenându-i în manifestări nejuste față de țete și abătîndu-le atenția de la învățătură. Grupul de băieți din fundul clasei, băieții provocau dezordine, învădujau prost, se lăudau în gara mare cu isprăvii printr-o care fumatul era dintre cele mai eroice.

Diriginta clasei, tovarășa Mar-

gareta Borza, ajutată de directorul de studii Ion Stănculescu, au folosit și aici opinia colectivului clasei pentru a-l îndrepta pe I.M. De data aceasta a fost însă nevoie mai mult de o „restructurare” a acestui colectiv, pentru a se obține, dacă nu o ripostă la atitudinea lui I.M., cel puțin, pentru început, scoaterea grupului de băieți de sub influența lui. Treaba n-a mers ușor. Chiar prima măsură — mutarea băieților în aceleași bănci cu țetele — s-a făcut cu destule greutăți atît din partea băieților, cît și din partea țetelor, care nu vroiau să stea cu „nebulii” în bancă. Încetul cu încetul, însă, stînd departe de I.M., „nebulii” s-au liniștit și s-au împrietinit cu țetele, iar I.M., trezindu-se singur, a fost nevoit să înceapă să-și vadă de treabă. Legătura cu familia elevului și mobilizarea întregului colectiv al clasei vor duce fără îndoială la influențarea lui, mai departe, în bine.

Încegarea colectivului de elevi ridică însă și alt fel de probleme. Solidaritatea dintre copii, care are rezultate alt fel de bune în îndreptarea unor elevi, este cîntăcită de această problemă — o cîntăcită în rezolvarea unor abateri. Așa s-a întâmplat de curînd de pildă, la școala tehnică sanitară din București. Autorul unui act de indisciplină din internatul de băieți al școlii n-a putut fi multă vreme găsit, fiind ascuns de colegii lui. A fost necesar o întreagă acțiune a conducătorilor școlii și a comitetului U.T.M. pentru a convinge pe elevii cîi de nejust este înțelegerea solidarității în asemenea cazuri. O „solidaritate” de acest fel nu se manifestă în școala pentru prima dată și, desigur, nici pentru ultima dată. Este nevoie de muncă susținută pentru rezolvarea justă a acestei probleme.

S. ANCA

SĂ ÎMBUNĂȚĂȚIM MUNCA POLITICO-IDEOLOGICĂ ÎN INSTITUȚIILE DE ÎNVĂȚĂMÎNT SUPERIOR

Activitatea creatoare pe care trebuie să-o desfășoare cadrele didactice în instituțiile de învățămînt superior este o activitate deosebit de importantă și de răspundătoare. Ea trebuie să fie însoțită de o activitate deosebit de importantă și de răspundătoare. Ea trebuie să fie însoțită de o activitate deosebit de importantă și de răspundătoare.

Activitatea creatoare pe care trebuie să-o desfășoare cadrele didactice în instituțiile de învățămînt superior este o activitate deosebit de importantă și de răspundătoare. Ea trebuie să fie însoțită de o activitate deosebit de importantă și de răspundătoare. Ea trebuie să fie însoțită de o activitate deosebit de importantă și de răspundătoare.

Activitatea creatoare pe care trebuie să-o desfășoare cadrele didactice în instituțiile de învățămînt superior este o activitate deosebit de importantă și de răspundătoare. Ea trebuie să fie însoțită de o activitate deosebit de importantă și de răspundătoare. Ea trebuie să fie însoțită de o activitate deosebit de importantă și de răspundătoare.

Activitatea creatoare pe care trebuie să-o desfășoare cadrele didactice în instituțiile de învățămînt superior este o activitate deosebit de importantă și de răspundătoare. Ea trebuie să fie însoțită de o activitate deosebit de importantă și de răspundătoare. Ea trebuie să fie însoțită de o activitate deosebit de importantă și de răspundătoare.

Activitatea creatoare pe care trebuie să-o desfășoare cadrele didactice în instituțiile de învățămînt superior este o activitate deosebit de importantă și de răspundătoare. Ea trebuie să fie însoțită de o activitate deosebit de importantă și de răspundătoare. Ea trebuie să fie însoțită de o activitate deosebit de importantă și de răspundătoare.

Activitatea creatoare pe care trebuie să-o desfășoare cadrele didactice în instituțiile de învățămînt superior este o activitate deosebit de importantă și de răspundătoare. Ea trebuie să fie însoțită de o activitate deosebit de importantă și de răspundătoare. Ea trebuie să fie însoțită de o activitate deosebit de importantă și de răspundătoare.

Activitatea creatoare pe care trebuie să-o desfășoare cadrele didactice în instituțiile de învățămînt superior este o activitate deosebit de importantă și de răspundătoare. Ea trebuie să fie însoțită de o activitate deosebit de importantă și de răspundătoare. Ea trebuie să fie însoțită de o activitate deosebit de importantă și de răspundătoare.

Activitatea creatoare pe care trebuie să-o desfășoare cadrele didactice în instituțiile de învățămînt superior este o activitate deosebit de importantă și de răspundătoare. Ea trebuie să fie însoțită de o activitate deosebit de importantă și de răspundătoare. Ea trebuie să fie însoțită de o activitate deosebit de importantă și de răspundătoare.

Activitatea creatoare pe care trebuie să-o desfășoare cadrele didactice în instituțiile de învățămînt superior este o activitate deosebit de importantă și de răspundătoare. Ea trebuie să fie însoțită de o activitate deosebit de importantă și de răspundătoare. Ea trebuie să fie însoțită de o activitate deosebit de importantă și de răspundătoare.

Răspundem la întrebările cititorilor

Numeroși îndoițorii și profesori se adresează gazetei noastre cerînd lămuriri cu privire la obținerea unor preparate necesare activităților practice cu elevii. Răspundem dînd citirea indicărilor practice solicitate.

De cupru sau alamă pe care o pensăm bine de tot cu o pastă semconsistentă compusă din borax și apă. Aducem ambele părți de lipit în poziția justă și încălzim totul la o temperatură de fierbere alt timp pînă ce boraxul și cuprul (sau arama) se topește.

Băile de sare cu temperatură peste 100 grade C. Pentru prepararea băilor cu o temperatură peste 100 grade C se folosesc soluțiile unor săruri în apă. Prima cifră indică cantitatea de sare dizolvată în 100 g apă, a doua cifră indică temperatura de fierbere a soluției în g. C.

Sare: clorură de sodiu 40,7; 108-109 grade.
Sare: clorură de amoniu 87,1; 114-115 grade.
Sare: carbonat de potasiu 207,5; 133 grade.
Sare: clorură de calciu 305; 178 grade.

Stratul mat lăvășii pentru geam. În 20 cm apă clocotindă dizolvăm 3 g gelatină, apoi adăugăm o soluție de 2 g clorură de bariu dizolvată în 40 cm apă caldă și o soluție de 2 g sulfat de sodiu (sarea glăuber) în 40 cm apă. Totul se amestecă puternic și se toarnă pe geamul de sticlă care urmează să fie matuit.

Cerneață pentru scris pe sticlă. Se amestecă 10 cmc lăș și 5 cmc silicat de sodiu (siliciu solubil). Un amestec de oxid de zinc și silicat de sodiu dă același rezultat. Cernețurile indicate pot fi bine folosite pentru scris pe sticlă cu o pență de otel.

Unsoare de vaselină pentru ungerea dopurilor de sticlă. Se obține prin topirea unor părți egale de vaselină și parafină sau cerezină. După topire, unsoarea, caldă încă, se va filtra printr-o pînză curată.

Cum putem găuri o placă de sticlă. Capătul unui ac de împletit sau de gramofon se încălzește în formă de piramidă cu țetele muchi. Apoi înălțăm la roșu și răcim brusc în ulei. Fixăm acul într-o corabă și găurim la locul dorit. În timpul găuririi ungem cu ulei de terbenantină, care conține o mică cantitate de camfor dizolvat.

Prepararea plastilinei. Topim 200 g ceară galbenă cu 27 g terbenantină și cu 14 g untură de porc. Acestei topituri i se adaugă, amestecînd, 150 g bolus sau dacă dorim o plastilină colorată se va adăuga 130 g bolus și 20 g vopsea (ultramarina, ocru auriu sau roșu englez). Tonitura se va turna în apă caldă, în care frămîntăm pînă ce devine omogenă.

M. Z.

Pentru tineretul studentesc din Iași

La Arhivele statului din Iași se păstrează ca document un raport care datează din anii regimului burgeois-mosieresc. Prin acest raport chestura de poliție Iași își informează superiorii că „studenții sînt foarte nemulțumi pentru faptul că autoritățile le rezervă în mod îngrijesc de situația lor. Patru cincimi din numărul studenților n-au cantine și nici cămine. Locuiesc la gazde și iau masa la biruri. Studenții săraci pleacă acasă pe ete 2-3 săptămîni și revin apoi pentru o săptămîni să audze cursurile”.

Cîte prefaceci s-au petrecut de atunci în învățămîntul superior din Iași! Pînă în 1944 Universitatea „Al. I. Cuza”, singura instituție de învățămînt superior din Iași, era „frecventată”, în felul cum se arată în raportul de mai sus, de circa 2.500 de studenți. Astăzi în Iași sînt instituții de învățămînt superior cu 16 facultăți: Universitatea „Al. I. Cuza”, Institutul politehnic, Institutul agronomic, Institutul de medicină, numărul studenților a crescut la aproape 8.000. Dintre aceștia, aproape 3.400 de studenți locuiesc în 2 de cămine. Numai în acest an s-au pus la dispoziția studenților 4 noi cămine cu cite 3 etaje. De asemenea, pentru studenții ieșeni funcționează în prezent 7 cantine. Aproximativ 45 la sută din numărul studenților ieșeni sînt burșieri, față de 14 la sută cîi erau în anul universitar 1938-39.

Studenților ieșeni li s-au asigurat condiții bune de învățătură. Biblioteca centrală universitară „N. Bălcescu” una din cele mai mari biblioteci din țară este frecventată zilnic în medie de 500 de studenți. Fiecare institut de învățămînt superior din Iași are o bibliotecă proprie, laboratoare bine dotate etc.

An de an crește baza materială a instituțiilor de învățămînt superior din Iași. Institutul agronomic, de exemplu, își desfășoară activitatea într-o clădire nouă.

Studenții ieșeni au la dispoziție o policlinică modernă.

În timpul liber studenții ieșeni petrec plăcut și instructiv: frecventează spectacole, audiază concerte, organizează excursii, reuniuni.

LAPOMUL DE LA KREMLIN

Observațiile au arătat că nici pe de-

DE LA MINISTERUL ÎNVĂȚĂMINTULUI

Noi măsuri pentru îmbunătățirea activității instituțiilor de învățămînt superior

Pentru a se evita excesiva centralizare, a asigurarea o mai mare operativitate în rezolvarea problemelor referitoare la frecvența, promovarea, transferarea și exmatricularea studenților, ca și în vederea largirii competențelor, pe de o parte și a creșterii răspunderii conducătorilor instituțiilor de învățămînt superior și a consilierilor lor științifici pentru pregătirea științifică și educația morală și cetățenească a studenților, pe de altă parte, Ministerul Învățămîntului a dat conducătorilor instituțiilor de învățămînt superior o serie de noi atribuții. Astfel, începînd de la 1 ianuarie 1957, se trece în sarcina și răspunderea conducătorilor instituțiilor de învățămînt superior și a consilierilor lor științifice rezolvarea problemelor referitoare la înscrierea, frecvența, promovarea, reexaminarea, amnarea de examene, acordarea de concedii de boală, pentru studenții de la cursurile de zi și cele fără frecvență.

Consfătuire cu privire la școlile profesionale de ucenici

De curînd a avut loc la Ministerul Învățămîntului o consfătuire la care au luat parte conducătorii ai mișcărilor și instituțiilor centrale care desfășoară școlile profesionale de ucenici, precum și reprezentanți ai C.C. al U.T.M. În cadrul consfăturii s-au analizat probleme privind regimul zilnic de muncă al ucenicilor. S-au discutat o serie de măsuri menite să ducă la evitarea supraîncălzirii programului zilnic al ucenicilor, la organizarea și supravegherea studiului individual, la segmentarea activității în cercuri, la asigurarea odihnei ucenicilor, la îmbunătățirea hranei lor, la acordarea unei vacanțe de primăvară.

Despre întocmirea proiectului planului de școlarizare și rețea școlară pentru învățămîntul de cultură generală și instituțiile preșcolare și de educație pe anul școlar 1957-1958

În vederea elaborării proiectului planului de școlarizare și rețea școlară pe anul școlar 1957/1958 Ministerul Învățămîntului a cerut secțiilor regionale de învățămînt să întocmească propuneri cu privire la sarcinile de școlarizare și rețea școlară de cultură generală și a instituțiilor preșcolare și de educație care vor funcționa în anul școlar 1957/1958 în cadrul fiecărui regiun.

În clasa I-a din anul școlar 1957/1958 vor fi cuprinși copiii născuți în anul 1950. Numărul posturilor de învățători necesare pentru anul școlar 1957/1958 se va stabili în funcție de numărul copiilor, ținînd seama că efectivul normal pentru fiecare clasă este de 30-40 elevi. Scindarea claselor cu efective mari de elevi se va admite numai în cazul cînd numărul celor frecvenți va fi mai mare de 46 elevi la o clasă. Școlile cu pînă la 30 elevi vor funcționa cu un singur post de învățător; școlile cu efective între 31 și 60 elevi vor funcționa cu 2 posturi de învățători; școlile cu efective între 61 și 80 elevi vor funcționa cu 3 posturi de învățători. La școlile unde se pot asigura pentru fiecare clasă în medie 20-25 elevi, se va acorda o post de învățător pentru fiecare clasă.

Pentru a se putea cuprinde în clasa a V-a numărul de elevi indicat, se recomandă să fie atrași în școlile de 7 ani în primul rînd absolvenții de 4 clase elementare din localitățile sătești unde există școli de 7 ani. În ce privește rețeaua școlilor de 7 ani, secțiile de învățămînt vor continua acțiunea de raționalizare a acesteia. Școlile de 7 ani care ar urma să funcționeze cu clasele VI și VII cu efective de 12-18 elevi și care la clasa a V-a nu pot asigura minimum 25 elevi frecvenți vor fi propuse pentru comasare, urmînd să funcționeze ca școli elementare de 4 ani. De asemenea, se vor propune pentru desființare clasele VI și VII la care nu se pot asigura minimum 12-13 elevi cu frecvență regulată, elevii a acestor clase fiind îndrumați către școlile de 7 ani din apropiere. Se recomandă secțiilor de învățămînt să propună înființarea de noi școli de 7 ani numai acolo unde se poate asigura un rezervor suficient de mare de absolvenți de 4 clase. De asemenea, se recomandă ca, acolo unde locul de școală nu permite înființarea tuturor elevilor din clasele V-VII, să se studieze posibilitatea înființării de

Numiri

Tov. prof. univ. C. Dalovicu a fost numit rector al Universității „V. Babeș” din Cluj. Tov. Marin Rădoi a fost numit în funcția de proector la Institutul politehnic din București. Tov. Nicolae Marinescu a fost numit proector la Institutul politehnic din București.

Propagandă pedagogică în rîndurile părinților

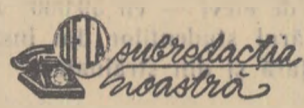
La școala de 7 ani nr. 1 din Lupeni se duce o acțiune susținută pentru răspîndirea cunoștințelor de pedagogie și educație sanitară în rîndurile părinților elevilor. Astfel, conducerea școlii, sprijinită de pedagogii, a organizat lectorate lunare pentru părinți în cadrul acestor lectorate se expun atît conferințe cu caracter pedagogic, cît și conferințe sanitare. Conferințele pedagogice sînt prezentate de către cadrele didactice, iar cele sanitare de medici școli. Numeroase conferințe sînt însoțite de diavilme. Această acțiune dusă în rîndul părinților nu a intruziat să-și arate roadele. Unii părinți, ca tovarășii Rădan, Dumitrașcu, Pecsar, Simoniș, Veliescu, care înainte dădeau foarte

DUMITRU PĂUNESCU

CONSĂTUIRILE RAIONALE ÎNVĂȚĂMINTULUI

Exemple convingătoare

În dimineața zilei de 7 ianuarie, sala de festivități a statului popular al raionului Făgăraș era neîncălzită pentru învățătorii și profesorii veniți din cele mai îndepărtate colțuri ale raionului ca să participe la lucrările consfăturii cu privire la politizarea învățămîntului de cultură generală.

Referatul prezentat de tovarășul Gheorghe Haneș, șeful secției de învățămînt, a subliniat că problema politizării este strîns legată de problema economiei socialiste. După ce au fost lămurite aspectele teoretice ale învățămîntului politic, s-au scos în evidență realizările obținute în această privință de către școlile elementare și medii din raionul Făgăraș, precum și contribuția organizațiilor de tineret la obținerea acestor rezultate. În referat au fost expuse sarcinile importante care le revin cadrelor didactice în perioada ce urmează, pentru introducerea pe scară mai largă a elementelor politizării.

Participanții la discuții au scos în evidență și alte realizări ale școlilor din raion de cît cuprinse în referatul secției de învățămînt. Astfel, tovarășul Zahu Coacan, directorul școlii de 7 ani nr. 3 din Făgăraș, a arătat că un organizat și în ce mod a efectuat cu elevii școlii un mare număr de vizite și excursii în producție. Tovarășul Coacan a insistat cu deosebire asupra sprințului pe care îl acordă școlii întreprinderii din localitate, atît în ceea ce privește înzestrarea la-

boratoarelor, cît și prin vizite ale elevilor în întreprinderi. Aici elevii au putut observa modul cum se aplică în practică cele învățate la lecțiile de chimie și științele naturale.

Școala a efectuat în toamna anului 1956 excursii documentare în legătură cu predarea lecțiilor de geografie, științele naturii etc. De pildă, după pre-

darea lecției despre specia de zahăr, elevii au fost transportați cu autobuzele unei întreprinderi la fabrica de zahăr din Bod, unde au putut vedea întregul proces de fabricație a zahărului, de la spălarea sfeclii pînă la ambalarea zahărului în cutii. Datorită acestei vizite elevii au reușit să cunoască caracterul fabricii în ansamblu și să-și dea seama de diferitele procese tehnice care se petrec în secțiile logice care se petrec în secțiile fabricii. De asemenea, ei au căpătat cunoștințe cu privire la modul în care se organizează munca într-o întreprindere socialistă, precum și noțiunile despre producția muncii. Datorită acestei vizite elevii și-au dat seama de modul de viață al muncitorilor din fabrică, de efortul pe care-l depășește ei pentru realizarea și depășirea planului de producție, precum și de disciplina în muncă a acestora.

Probleme interesante a ridicat, în

Învățătorii au nevoie de îndrumări concrete, nu de generalități

Dacă lucrările desfășurate în secția învățătorilor a consfăturii cadrelor didactice din raionul Pitești au avut o serie de rezultate pozitive, aceasta n-a fost nicicum din „vină” referatului prezentat în secție. Referatul, din păcate, a avut cu totul alte vîni — și acestea reale, nu între ghimbele. Timp de un ceas și cincisprezece minute a durat discuția pe dubla de cît prezădută în instrucțiunile Ministerului Învățămîntului referentului (tov. Ion Bradu, învățător la școala din comuna Moșoia) a vorbit despre toate ce treji — numai despre problemele esențiale ale lecțiilor de lucru manual și ale lucrărilor agricole nu.

Învățătorii care au luat cuvîntul la discuții au criticat referatul pentru caracterul lui general, lipsit de o analiză concretă. De fapt, „teoria” conștientă în referat a fost „într-adevăr un alt exemplu de generalități” (totuși destul de puțin) și au pînă să înfățișeze experiența lor, să vorbească despre problemele pe care le-a ridicat în fața lor munca. N-au le-a epuizate, bine înțeles, nici pe de parte toate problemele, nici acelea care s-au discutat n-au fost lămurite întotdeauna pînă la capăt — dar au fost ridicate, au fost susținate discuții. S-au făcut și aprecieri critice și autoritative, care din referat au lipsit cu desăvîrșire. De pildă, tov. Iacob Grigore, învățător în comuna Bascovale, a spus în discuția sa: „În ceea ce privește planificarea lecțiilor de lucru manual și a lucrărilor agricole, s-a oprit asupra unor probleme pe care le-a ridicat aceste activități. El a povestit astfel că, din elevilor să modeleze o pasăre din argilă, a rămas surprins cînd a constatat, odată lucrările terminate, marea discordanță dintre părțile ei. „De aici — a spus tov. Iacob — am tras con-

cluzia că trebuie să dezvoltăm la copiii simțul proporțiilor, să facem chiar exerciții cu ei în acest scop”. Tot tov. Iacob a ridicat problema necesității de a familiariza elevii cu proprietățile materialelor pe care le lucrează, așa încît ei să folosească în mod conștient aceste proprietăți.

Tov. Dumitru Talpan, analizînd în mod autentic munca desfășurată de el în vederea înarmării copiilor cu deprinderi practice, s-a oprit asupra unor aspecte educative ale acestui muncă. „Elevii — a spus tov. Talpan — sînt înclinați de multe ori să părăsească în drumul lucrului pe care-l au început. Aceasta mi-a arătat că n-am făcut tot ceea ce trebuia pentru a nu fi lăsați să părăsească în drumul lucrului pe care-l au început. Aceasta mi-a arătat că n-am făcut tot ceea ce trebuia pentru a nu fi lăsați să părăsească în drumul lucrului pe care-l au început.”

O serie de vorbitori — printre care tovarășii David Vasilescu (Ursoaia), Grigore Iacob (Bascovale), Marin Negescu (Grăjduri), Ion Mișescu (Ruginoasa) — au vorbit despre problemele bazei didactice-materiale necesare pentru realizarea învățămîntului politic în clasele I-IV. Ei au arătat ce se poate face prin mijloace locale și ce lipsuri mai există în această direcție.

Deosebit de valoroase au fost concluziile trase pe marginea discuțiilor de către tov. Anlon Petrescu, metodic al cabinetului pedagogic al regiunii Pitești. În cuvîntul lui, tov. Petrescu s-a oprit în special asupra problemelor privind orientarea politică a lucrărilor practice agricole și a lucrărilor manuale, asupra întăririi caracterului meșteșugăresc al acestora. Tov. Petrescu a arătat concret cîteva din condițiile a căror îndeplinire asigură orientarea politică a muncii elevilor: familiarizarea lor cu anumite unele simple și cunoașterea elementară

de principilor de funcționare ale acestora, familiarizarea cu proprietățile materialelor și folosirea conștientă de către copii a acestor proprietăți etc. El a vorbit, de asemenea, despre metodică lucrărilor practice agricole și a lecțiilor de lucru manual, oprindu-se îndeosebi asupra aspectelor metodice concrete, a arătat însemnătatea educativă a unor cerințe ca, de exemplu, aceea de a se executa un anumit obiect într-un anumit timp, de a se organiza locul de muncă etc.

Tov. Petrescu a stăruit asupra necesității de a se înțelege că scopul acțiunilor practice în școală nu este acela ca elevii să confecționeze anumite obiecte numai pentru a le confecționa, sau să obțină pur și simplu anumite produse agricole, ci de a-și însuși procedee de prelucrare a unor materiale, de a învăța să minusculeze anumite unele, de a se familiariza cu anumite metode agricole.

De fapt toate aceste lucrări ar fi trebuit spuse și ilustrate concret în referat. Referatul, însă, le-a ignorat — și aceasta este în mare parte vina secției de învățămînt și a cabinetului pedagogic regional care, în primul rînd, au încredințat alcătuirea referatului unui om înclinat spre vorbărie goală și formulări bombastice lipsite de orice conținut, iar apoi, deși au citit referatul înainte de consfătuire, nu au cerut să fie refăcut.

Secția de învățămînt trebuie să tragă de aici învățămînt — pentru orientarea consfăturii raionale și pentru orice consfătuire ale cadrelor didactice. Aceasta n-au nevoie de referate umflate și lipsite de idei, ci de analize concrete, de îndrumări precise și competente, de indicații care să le ajute să muncească mai bine.

NICOLAE HAMZEA

PRIVITOARE LA POLITEHNIZAREA ÎNVĂȚĂMINTULUI

Probleme ridicate în secția directorilor

Directorii de școli din orașul Tg. Mureș au ridicat în cadrul ședinței pe secția probleme importante legate de politizarea învățămîntului, au făcut propuneri concrete, care, dacă vor fi puse just în aplicare, vor duce la dezvoltarea elementelor de politizare în școlile din acest oraș.

Discuții ample și interesante s-au purtat îndeosebi în legătură cu organizarea atelierelor. Unii vorbitori au propus să se creeze un atelier centralizat, unde elevii din clasele V-VII din oraș să-și desfășoare munca practică. Tov. Jovmir, directorul școlii medii nr. 1, a combătut această propunere, arătînd dezavantajele pe care le prezintă un asemenea atelier: slăbirea simțului de răspundere pentru păstrarea materialelor și uneltelor, greutățile în controlul muncii practice a elevilor etc. Părerile lui s-au susținut de tov. Alexandru Bîro, directorul întreprinderii „Jăgar Olăh” și tov. Toth, delegat din partea uzinelor „Simo Gêza”, care au arătat că crearea atelierului centralizat ar duce la o slăbire a relațiilor dintre școală și uzină, la spiritul de emulație între întreprinderi. Participanții au apreciat că bună propunerea făcută de tov. Jovmir și anume de a se crea ateliere pe grupe de școli. Pentru ca aceste ateliere să fie cît mai bine organizate, se va alcătui o comisie de directori care vor studia și analiza

posibilitățile fiecărei școli și vor face apoi propuneri concrete în legătură cu organizarea acestor ateliere.

Vorbînd despre înzestrarea atelierelor școlare, unii tovarășii au arătat că nu s-au folosit toate posibilitățile pentru a cîmăi bun înzestrare a acestora cu materiale și unelte necesare. Unele școli n-au solicitat în suficientă măsură sprijinul întreprinderilor, nu le-au lămurit necesitatea și importanța pe care o are stabilirea unor relații cît mai strîns cu școala. Totuși, în orașul Tîrgu Mureș sînt școli care au cerut și au primit un sprijin însemnat din partea întreprinderilor. Spre exemplu, școala medie „Boiyă Farkas” și școala medie nr. 1 au cerut, pentru înzestrarea atelierelor, sprijinul întreprinderii „Ciocanu” care a donat acestor școli strunguri și diferite unelte necesare atelierului de lăcătușerie. De asemenea, tehnicienii acestei întreprinderi au ajutat școala medie nr. 1 la instalarea pieselor din atelierul de lăcătușerie.

Școala „Boiyă Farkas” a primit un sprijin însemnat și din partea grupului școlar profesional tehnic, care i-a donat o menhință, un strung, două moare electrice, un polizor și unelte pentru atelierul de lăcătușerie.

Ca urmare a sprijinului primit din partea întreprinderilor, elevii au putut efectua numeroase lucrări practice instructive. De pildă, elevii școlii medii nr. 1 au confecționat materiale de lucru — ștergători, cuide etc. — precum și clești, dalți, grătare pentru protecția meselor în școlul uzinelor alor ateliere și pentru înlocuirea uterilor uzate.

Discuțiile au subliniat că pe viitor trebuie să se întărească legătura cu părinții, lămurirea acestora asupra importanței învățămîntului politic. Unele școli au folosit și pînă acum sprijinul părinților. Astfel, părinții elevilor de la școala medie nr. 3 au contribuit la înzestrarea unui atelier geografic cu aparatele necesare. De asemenea, o parte din părinții elevilor, care sînt muncitori în întreprinderi, au venit în timpul lor liber la școală unde au urmărit și au îndrumat activitatea practică a elevilor în atelier.

Lucrările secției directorilor au scos la iveală faptul că lipsurile existente în munca de politizare se datoresc, în parte, faptului că unii pedagogi nu cunosc suficient de bine conținutul învățămîntului politic. Aceștia confundă educația prin muncă și aplicarea învățămîntului intuitiv cu politizarea. Spre exemplu, un învățător, preîndînd o lecție despre vînturi, a prezentat elevilor ca material demonstrativ o morică de vînt, confecționată de el însuși și a considerat că prin aceasta a făcut politizare.

Preocupările unora dintre cadrele didactice sînt îndreptate aproape exclusiv spre munca în atelier, fiind neglijate celelalte forme de activitate practică, cum ar fi activitatea în cercuri, în laborator, munca pe lotul școlar, excursiile etc. Conducătorii de școli din Tîrgu Mureș au făcut unele propuneri importante în vederea folosirii tuturor formelor menite să contribuie la înființarea învățămîntului politic. Tov. Wilhelm Kocsis, directorul școlii nr. 7, a propus să se organizeze un curs în legătură cu predarea lucrului manual, care să vină în sprijinul activității cadrelor tineret, punîndu-se accent pe metodele de organizare a lecțiilor de lucru manual și pe lucrările practice agricole.

Directorii au criticat secția de învățămînt pentru faptul că nu i-a sprijinit suficient în realizarea învățămîntului politic. Ei au cerut ca problemele învățămîntului politic să fie lămurite mai pe larg la cursurile de perfecționare, pentru a constitui într-adevăr un sprijin în munca cadrelor didactice.

Tov. Margareta Szilagy, șeful secției de învățămînt a Regiunii Autonome Maghiare, le-a spus directorilor să organizeze în scopul seminarilor pentru lămurirea problemelor învățămîntului politic, să dezbate aceste probleme și în cadrul cercurilor pedagogice și metode, în cadrul consilierii pedagogice; de asemenea, începînd cu luna februarie să se organizeze în școli un ciclu de conferințe pentru părinți pe teme legate de problema politizării, arătîndu-se părinților cum pot sprijini școala în această privință.

Tov. Szilagy a cerut directorilor să întărească munca de îndrumare și control, asistînd la lucrările practice ale elevilor, îndrumînd cadrele didactice în ceea ce privește intensificarea schimbului de experiență în această privință și dînd mai mare atenție vizitării sistematice a uzinelor, fabricilor etc.

M. MIREA

La consfătuirea din raionul „I. Ma” București

Prof. OLIMPIA BINA

Plecarea unei delegații de lucrători din învățământ la Moscova

La invitația C. C. al Sindicatului lucrătorilor din învățământ din R.S.F.S. Rusă, marți dimineață a plecat Capitala plecând spre Moscova pentru schimb de experiență o delegație a Sindicatului lucrătorilor din învățământ.

Delegația face parte tovarășii: Nicolae Pascu, președintele C.C. al Sindicatului lucrătorilor din învățământ, membru al Prezidiului C.C.S. Emil Boldan, membru în Prezidiul C.C. al Sindicatului lucrătorilor din învățământ, Elena Andrei, locțiitor al președintelui Comitetului raional Brăila al Sindicatului lucrătorilor din învățământ și Elena Popescu, președintele Comitetului raional Nicolae Bălcescu al Sindicatului lucrătorilor din învățământ.

Munca culturală printre minerii d.n Valea Jiului

Cu sprijinul cadrelor didactice din Lupeni s-a deschis de curând aici Universitatea Populară organizată de către consiliul regional S.R.S.C. Hunedoara. La cursurile acestei universități participă numeroși muncitori care frecventează la intrarea în viața profesională.

La festivitatea de deschidere a lucrului cultural, Dumitru Păunescu, directorul școlii de 7 ani nr. 1, președintele al consiliului S.R.S.C. din Lupeni, în cuvântarea de deschidere, tot el, Păunescu a arătat scopul pentru care a fost înființată această universitate, importanța ei pentru

lărgirea orizontului cultural al minerilor și a cunoașterii programelor școlare și titlul conferințelor.

A urmat apoi prima conferință, susținută de tov. Felicia Popescu, profesoră de geografie. Aceasta a dezvoltat în fața unui public numeros — alcătuit din muncitori, funcționari, cadre didactice și elevi — tema „Universul și mișcările pământului în sistemul planetar”. Pentru demonstrarea ideilor susținute conferințara a servit de un bogat material didactic alcătuit din hărți, planșe etc.

EMIL TETILEANU

La cea de a 11-a aniversare a proclamării R. P. Albania

Realizări și perspective

• In decursul primului plan cincinal al R. P. Albania rețeaua instituțiilor școlare a fost considerabil lărgită. In anul 1955, in toate categoriile de școli din țară au studiat peste 189.000 de elevi și studenți — cu 9 la sută mai mulți decit in 1950 și de 3,3 ori mai mulți decit in 1938.

• In instituțiile de învățământ din R. P. Albania predau circa 7300 de cadre didactice. In cursul primului plan cincinal au fost pregătite in școli pedagogice și institute peste 2000 de cadre. Alte 2200 de cadre au urmat cursuri de calificare și circa 1400 sint inscrite la cursurile fără frecvență.

• In fața învățământului public din R. P. Albania se deschid perspective minunate in cadrul dezvoltării generale a țării. In cel de al II-lea plan cincinal se prevede o mare extindere a rețelei școlare, paralel cu îmbogățirea bazei materiale a școlilor. In anul 1960, in școlile elementare, de 7 ani și medii vor învăța nu mai puțin de 249.000 de elevi — cu 59.000 de elevi mai mulți decit in 1955. Numărul studenților din instituțiile de învățământ superior din țară și din străinătate se va ridica in 1960 la cca 3000.

• Al doilea plan cincinal prevede și o mare creștere a numărului tinerilor din școlile profesionale și superioare. Pînă in 1960 vor fi formați circa 6200 tehnicieni cu pregătire medie și 2300 de specialiști de înaltă calificare.

Crește neîncetat tăria și unitatea lagărului socialist

Lagărul socialist, bastionul de neclintit al păcii și democrației, în frunte cu Uniunea Sovietică, a obținut în ultimul timp noi succese pe drumul întăririi unității sale de neclintit. Relațiile dintre statele care fac parte din acest lagăr s-au întărit considerabil.

Alături de popoarele tuturor țărilor socialiste și de oamenii muncii din întreaga lume, poporul nostru a luat conștință cu bucurie de comunicatul asupra întăririi de la Budapesta a reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești și al guvernelor Bulgariei, Cehoslovaciei, României, Ungariei și Uniunii Sovietice, întărită în luna ianuarie în primele zile ale acestui an.

Rezultatele întăririi de la Budapesta confirmă tăria țărilor socialiste, țările care rezidă în prietenia și cooperarea lor, în colaborarea lor frățască și în ajutorarea reciprocă. Nică și încercare a dușmanilor socialismului nu va reuși să slăbească unitatea forțelor socialiste, să submineze lagărul socialist.

Participanții la întâlnire au apreciat că toate țările socialiste au obținut succese importante pe drumul socialismului, Uniunea Sovietică a făcut un nou pas înainte pe calea creării bazei tehnico-materiale a comunismului. Viața demonstrează tot mai convingător incontestabilitatea superiorității sistemului socialist față de sistemul capitalist.

O atenție specială au acordat parti-

cipanții la întinirea situației din Ungaria. In unanimitate s-a apreciat că datorită eforturilor oamenilor muncii din Ungaria, conștii de guvernul revoluționar muncitoresc-lărașesc ungar, și datorită ajutorului internaționalist al trupelor sovietice, au fost zădărnice încercările imperialiștilor de a nimici orinduirea democrat-populară și cuceririle socialiste ale poporului ungar. Primejia instaurării unei dicatorii fasciste in Ungaria a fost înlăturată. Au fost dejucate planurile reacțiunii internaționale de a transfura Ungaria într-un focar de război in Europa. Incercările cercurilor imperialiste de a submina unitatea lagărului socialist au primit o ripostă hotărâtă. In prezent situația politică și viața economică din Ungaria se normalizează. Țările socialiste acordă poporului ungar, guvernului revoluționar muncitoresc-lărașesc ungar și partidului muncitoresc socialist ungar sprijinul și ajutorul lor multilateral pentru întărirea statului democrat-popular pentru asigurarea independenței și securității lui.

Participanții la întinirea și-au exprimat convingerea unanimă că Declarația din 30 octombrie 1956 a guvernului sovietic corespunde întru totul intereselor întăririi relațiilor de prietenie între țările socialiste, pe ba-

ză respectării principiilor leniniste ale egalității în drepturi, respectării intereselor tuturor popoarelor, neamestecului reciproc în treburile interne. S-a subliniat că această declarație corespunde întru totul principiilor internaționalismului proletar iar prevederile ei se înfăptuiesc cu succes.

Analizind problemele actuale ale luptei internaționale participanții la întinirea au arătat că, datorită acțiunilor cercurilor agresive, ale statelor occidentale, in ultima vreme s-a produs o simțitoare agravare a situației internaționale. Astfel de acțiuni au fost, de pildă, agresiunea anglo-franco-israeliană împotriva Egiptului, precum și acțiunile cercurilor imperialiste in Ungaria, iar in prezent sint manevrele Statelor Unite ale Americii in Orientul Apropiat și Mijlociu, manevre cunoscute sub denumirea de „doctrina Eisenhower-Dulles”.

Participanții la conferință au arătat că întreaga răspundere pentru agravarea situației din Orientul Apropiat și Mijlociu, cu toate consecințele care pot decurge din aceasta va reveni asupra S.U.A. Statele socialiste sint ferm hotărâte să folosească forțele lor pentru a zădărnici unelirile cercurilor agresive și pentru a îndrepta din nou lucrurile spre îmbunătățirea situației internaționale.

Tratatul delegațiilor guvernamentale ale U. R. S. S. și R. D. Germane

Opinia publică democratică a salutat cu satisfacție rezultatele tratatului delegațiilor guvernamentale ale Uniunii Sovietice și R.D. Germane, rezultate oglindite in Declarația comună semnată la încheierea unui larg și multilateral schimb de păreri care a avut loc între cele două delegații.

In cadrul convorbirilor, care s-au desfășurat într-o atmosferă de sinceritate cordială și de adevărată prietenie, s-a manifestat deplina unitate de vedere a guvernelor celor două țări în aprecierea situației internaționale și a diferitelor evenimente internaționale.

Guvernul Uniunii Sovietice și guvernul R.D. Germane declară că baza de negociere a politicii externe a celor două state o constituie lupta activă pentru întărirea păcii și coexistența pașnică a statelor independent de orinduirea lor socială, precum și stabilirea încrederii între state. Ambele guverne recunosc necesitatea de a urmări cu vigoare înlăturirea cercurilor agresive și de a demasca acțiunile subversive ale dușmanilor păcii. Uniunea Sovietică și R.D. Germană sint gata să unească eforturile cu cele ale tuturor celorlalte state luptătoare de pace in lupta pentru cauza păcii și progresului.

menținerii păcii in general. Guvernele U.R.S.S. și R.D.G. declară că sint gata să contribuie la extinderea multilaterală a colaborării active cu țările Orientului apropiat și mijlociu care duc o luptă activă pentru libertatea și independența lor națională.

Făcînd un schimb de păreri in problema dezarmării, cele două țări au subliniat că rezolvarea acestei chestiuni ar fi de cea mai mare însemnătate pentru menținerea și asigurarea păcii in întreaga lume. Guvernele U.R.S.S. și R.D.G. se mențin la punctul de vedere că rezolvarea pe etape a problemei dezarmării este indicată și mult promițătoare.

Guvernele celor două țări consideră că crearea in Europa a unui sistem de securitate colectivă, din care să facă parte cele două state germane pînă la reunificarea lor pe o bază pașnică și democratică, corespunde intereselor vitale ale tuturor popoarelor europene.

Delegații guvernamentale ale Uniunii Sovietice și R.D. Germane au constatat cu satisfacție că relațiile dintre cele două țări se întemeiază pe baza traicității și de neclintit a comunității intereselor popoarelor lor in opera de construire a socialismului și de apărare a păcii și se dezvoltă neîncetat in folosul ambelor țări. Cele două părți au discutat in mod sincer și au reglementat de comun acord o serie de probleme politice și economice care au rezultat din dezvoltarea relațiilor dintre U.R.S.S. și R.D.G.

Un loc important in cadrul tratatului lău ocupat problemele relațiilor economice dintre Uniunea Sovietică și R.D. Germană. S-a constatat că aceste relații se dezvoltă pe baza egalității, avantajului reciproc și a ajutorului reciproc frățesc, ambele

partii confirmîndu-și hotărîrea de a dezvoltă și întări și pe viitor, pe această bază, colaborarea economică dintre Uniunea Sovietică și R.D. Germană. S-a căzut de acord că in cadrul acordului comercial pe 1957 s-a sporoscat considerabil volumul livrărilor reciproce de mărfuri.

Cele două delegații au făcut un schimb de păreri in problema germană subliniînd că rezolvarea democratică, pașnică a problemei germane ar avea o însemnătate uriașă atîtu pentru viitorul națiunii germane, cît și pentru soarta păcii in Europa. Premiza rezolvării problemei germane pe baza pașnică și democratică, ceea ce trebuie să fie in primul rînd cauza germanilor înșiși, o constituie intelegerea reciprocă și apropierea dintre cele două state germane.

In cursul tratatului, s-a subliniat că politica de pace a R.D. Germane constituie un factor important al întăririi păcii și securității in Europa și că înaintarea R.D. Germane pe calea democrației și socialismului constituie una din cele mai mari cuceriri ale oamenilor muncii germani.

Guvernul Uniunii Sovietice și guvernul R.D. Germane declară că vor fi zădărnice orice încercări de a vorecurge la metode de violență in rezolvarea problemei germane și orice încercări de a submina, prin acțiuni dumnoase, orinduirea democrat-populară a R.D. Germane.

Tratatul sovieto-german arată odată in plus că U.R.S.S. și R.D. Germană sint hotărâte să contribuie prin toate mijloacele la întărirea unității comunității statelor socialiste, la lupta lagărului socialist pentru menținerea și apărarea păcii in întreaga lume.

Un loc important in cadrul tratatului lău ocupat problemele relațiilor economice dintre Uniunea Sovietică și R.D. Germană. S-a constatat că aceste relații se dezvoltă pe baza egalității, avantajului reciproc și a ajutorului reciproc frățesc, ambele

Stațiunea republicană a tinerilor naturaliști

Stațiunea republicană a tinerilor naturaliști din Timișoara se găsește acum în cel de al doilea an de activitate. Ea posedă o suprafață de aproximativ 9 ha teren arabil, situată la marginea orașului Timișoara. In imediata apropiere a canalului Bega, ceea ce a făcut posibilă instalarea unui sistem modern și eficient de irigare a culturilor. In clădirea stațiunii au fost amenajate o sală pentru cursuri și lucrări de laborator, o biotecă, o cameră pentru păstrarea semințelor, un atelier pentru confecționarea materialului didactic etc.

Elevii școlilor de cultură generală din orașul Timișoara lucrează permanent la această stațiune. Organizația in „Cercul tinerilor naturaliști”, care cuprinde pînă in prezent o secție de legumicultură, o secție de agricultură și o secție de pomologie-horticultură, elevii dovedesc un interes deosebit și multă dragoste pentru problemele agriculturii.

Intraga activitate la stațiunea republicană a tinerilor naturaliști se desfășoară după un plan de muncă bine chibzuit, întocmit de colectivul didactic împreună cu inginerul agronom și șeful de cultură al stațiunii. Acest plan prevede, între multiplele forme de activitate ce se desfășoară la stațiune, o serie de lucrări, observații și experiențe pe care elevii le execută în seră și in laborator. In timpul lunilor de iarnă, precum și lucrări agrotehnice ce se desfășoară pe parcelele experimentale. In lunile de toamnă, primăvara și vară.

In acest an școlar, lucrările practice de laborator au fost încheiate cu studii celulei vegetale. Intr-o seară de lucrări practice, elevii școlii medii nr. 1 și ai școlii medii nr. 2 cu limba de predare germană și-au pregătit singuri, sub îndrumarea profesorului de științe naturale de la stațiune, preparate microscopice din epiderma de ceapă, colorate cu o soluție de iod în iodură de potasiu. Reușite au fost și lucrările de laborator executate de

elevii școlii medii nr. 5, care au studiat, cu ajutorul unor preparate făcute de ei înșiși, plastidele vegetale la frunza de eteodă, la frunzele mușchiului de pămînt și la tuberculul de cartof.

Pentru pregătirea muncilor de primăvară au fost planificate o serie de lucrări practice de laborator referitoare la studiul solului, recunoașterea semnelor celor mai importante plante de cultură și a dăunătorilor, determinarea puterii de încolțire a semințelor, un atelier pentru confecționarea materialului didactic etc.

In cele două sere ale stațiunii, elevii au efectuat cu succes, in iarna anului trecut, lucrări ce se continuă și anul acesta. De exemplu, elevii școlii medii nr. 4 au studiat in mod practic, experimental, cerințele de temperatură și umiditate ale unor plante mediteraneie și subtropicale cultivate in seră. O altă echipă de tineri naturaliști a înmulțit pe cale vegetativă numeroase specii de con-

șoare și plante ornamentale, pentru a obține in felul acesta materialul necesar împodbirii curții și parcului stațiunii. De curînd, au fost începute în seră lucrări interesante in legătură cu acclimatizarea eucajipului in regiunea Timișoara.

Dar laboratorul cel mai important al stațiunii se găsește nu in clădirea stațiunii, ci pe întinsul teren experimental, unde profesorul de științe naturale și tinerii naturaliști își desfășoară activitatea lor experimentală.

Planul de cultură pentru lucrările de toamnă pe parcela experimentală

Consfătuire pe terenul stațiunii experimentale din Timișoara.

a stațiunii a fost îndeplinit anul acesta la timp și in condiții bune. Lucrările au fost executate pe o parcelă rezervată cerealelor de toamnă, pe o suprafață de aproximativ 540 mp. Aici au fost semănate, pe straturi de cîte 3 mp, in cultură comparativă, diferite soiuri de cereale de toamnă, urmîndu-se la fiecare in parte demonstrarea importanței aplicării unor

măsuri agrotehnice juste pentru obținerea unor recolte bogate. De pildă, pentru a li se demonstra elevilor care sint datele optime pentru efectuarea semănturilor de toamnă la cereale, s-a semănat gîru de toamnă la diferite date in decursul lunilor octombrie, noiembrie și decembrie. Tot de aceste parcele se urmărește problema importantă de semăntură la diferite distanțe și adîncimi. Alte straturi au fost semănate cu cereale de toamnă pentru a se demonstra care este rolul îngrășării de bază și suplimentare in creșterea și dezvoltarea plantelor.

Alte probleme care se urmăresc pe parcelele cultivate cu plante de toamnă sint: ameliorarea soiurilor de grâu, agrotehnica orzului, agrotehnica ouzului, a secarei, meiului, ciu-mizei și hrîștei.

In afară de parcele cu cereale de toamnă, terenul experimental al stațiunii mai cuprinde următoarele sectoare: parcela cu cereale de primăvară (unde se va da o deosebită importanță continuării experiențelor începute anul trecut pentru obținerea porumbului hibrid), sectorul plantelor melifere, al plantelor tehnice, sectorul asolamentului agricol, legumicol și ierburilor. Mai există, de asemenea, o parcelă rezervată sistemului vegetal și o parcelă pe care se urmăresc cîteva probleme de ecologie vegetală (flora de stepă, flora regiunii deluroase și flora regiunii muntoase, cu privire specială asupra plantelor din munții Banatului). O deosebită importanță se acordă sectorului denumit „biologia plantelor”. In care se cultivă plante tipice necesare studiului organografiei și fiziologiei vegetale, in conformitate cu cîrțile programului școlar. Un ultim sector al terenului experimental cuprinde parcela cu pepiniera silvică și pomologică.

Pentru a ajuta cît mai mult profesorii de științe naturale să desfășoare o activitate corespunzătoare cerințelor actuale ale școlii noastre, conducerea stațiunii organizează consfătuiri cu profesorii de științe naturale din Timișoara și schimb de experiență cu profesorii care muncesc cu bune rezultate pe parcelele experimentale din regiune. In același scop, Institutul interregional din Timișoara pentru perfecționarea cadrelor didactice a prevăzut in planul său de muncă pentru timpul verii (etapa cu frecvență) o participare activă a profesorilor de științe naturale la muncile de la stațiune, unde vor lucra atît in laborator, și seră, cît și pe parcela experimentală.

IOAN PETRĂSCU
lector la I.I.P.C.D. Timișoara

SUCCES IN ACTIVITATEA NOILOR ORGANE SINDICALE!

(Urmare din pag. 1)

Discuțiile care au avut loc in adunările generale pentru alegeri au arătat că mai sint unele cazuri de folosire nejustă a cadrelor didactice in muncă necorespunzătoare activității profesionale. Reglementarea activității obștești a cadrelor didactice a fost greșit înțeleasă de unele organe de învățământ, ceea ce a dus la supraîncărcarea cadrelor didactice. La unele școli orarile au fost întocmite defectuos. Asemenea atitudini duc la o cheltuielă inutilă de timp și la epuizarea energiei membrilor de sindicat. Față de asemenea situații organele sindicale nu pot sta indiferente. Ele trebuie să sprijine activitatea și să ia toate măsurile pentru înlăturarea abuzurilor.

Comitetele sindicale din instituțiile de învățământ superior au datorită să se apropie tot mai mult de problemele muncii profesionale din aceste instituții, să intensifice preocuparea pentru organizarea consfătuirilor de producție, pentru îmbunătățirea activității colectivelor de cadetă, să contribuie la îmbunătățirea studiului individual al studenților. Organele sindicale trebuie să combată atitudinea de indiferență pe care o au unele cadre didactice din învățământul superior față de problema educației studenților.

Sindicatul sint școala comunismului. Ele trebuie să lupte permanent pentru educarea comunistă a membrilor de sindicat, pentru ridicarea nivelului politico-ideologic și profesional al acestora. Secția culturală a C.C. al S.M.I. și toate organele sindicale sint chemate să asigure o bună desfășurare a învățământului politic organizat pe linie sindicală pentru cadrele didactice, să lupte pentru îmbunătățirea muncii culturale-artistice in școli, pentru organizarea „zilei învățătorului”, să organizeze mai multe excursii didactico-științifice in țară și peste hotare, in special in Uniunea Sovietică și in țările de democrație populară. In anul 1957 vor fi cuprinse in asemenea excursii peste 20.000 de cadre didactice.

Organele sindicale trebuie să popularizeze cadrele didactice care au muncit cu înfăptuire pentru transformarea socialistă a agriculturii, cum sint cadrele din raioanele Negru Vodă, Hirșova, Medgidia, Călmățui etc.

Este necesar să fie îmbunătățită munca de asigurări sociale. In care s-au manifestat in trecut serioase lipsuri. O mare parte din biletele de o-

dihnă și cură au fost distribuite de secția de asigurări sociale a C.C. al S.M.I., membrilor de sindicat din Capitală privinduse astfel, ce dreptul de a merge la odihna cadre didactice merituoase din provincie. In anul 1957 trebuie să se dea mai multa atenție odihnei muncitorilor din învățământ. Peste 16.000 membri de sindicat își vor putea concediul in stațiunile balneo-climaterice. In tabere organizate de C.C. al S.M.I.

In numeroase localități organele sindicale au dus o muncă neobosită pentru realizarea bugetului. Totuși, mai există și lipsuri in această privință. In anul 1957 trebuie să se găsească forme noi de îmbunătățire a muncii financiare, stimulîndu-se organele sindicale care obțin cele mai bune rezultate. Fondurile sindicale pe anul 1957 vor trebui astfel dirijate, încît ele să fie folosite in special pentru nevoile oamenilor muncii. Este timpul să se acorde o mai mare atenție caselor de ajutor reciproc, care satisfac nevoile membrilor de sindicat prin fondul însemnat pe care li au la dispoziție. Comisiile de cenzori vor trebui activate pentru verificarea lunară a gestiunii sindicale și a caselor de ajutor reciproc.

Au trecut in competența organelor sindicale și problemele de jurisdicție a muncii. Organele sindicale au datorită să desfășoare o muncă intensă in această direcție, să asigure cunoașterea amănunțită, de către toți membrii de sindicat, a prevederilor Codului Muncii, a hotărîrilor partidului și guvernului cu privire la drepturile și îndatoririle muncitorilor din învățământ și să instruiască comisiile de litigii asupra atribuțiilor ce le revin.

Alegerile organelor sindicale au subliniat că aceste sarcini, care constituie programul de lucru al organizațiilor sindicale din învățământ pe anul 1957, vor fi bine realizate numai dacă secțiile C.C. al S.M.I., sprijinindu-se pe comitetele raionale sindicale, vor ști să folosească tot potențialul de muncă al celor 36.000 de activiști obștești și vor reuși să ridice nivelul muncii sindicale la înălțimea îndatoririlor actuale. Pentru aceasta este nevoie să se păsească la o instruire temeinică a organelor noastre. Trebuie să li se arate acestora nu numai ce trebuie să facă, ci și cum trebuie să muncească. Instruirea se va baza pe experiența organizațiilor sindicale cu o rodnică activitate de litigii.

Este necesar să li se dea organelor sindicale posibilitatea de a desfășura o activitate de sine stătătoare, stimu-

lindu-se inițiativa lor. Trebuie înlăturată din munca de îndrumare și control metoda dădăcii și a centralizării excesive.

Munca de îndrumare trebuie să se adreseze in primul rînd grupei sindicale, care trudeze in viața sarcinile, asigurînd o imbinare justă a muncii sindicale cu problemele procesului de învățământ, astfel încît să se obțină îmbunătățirea acestuia. De asemenea, este necesar să in cadrul C.C. al S.M.I. să se termine cu munca „pe felii”. Fiecare activist sindical trebuie să fie pregătit pentru toate problemele muncii sindicale, să poată să dea îndrumării competente in orice compartiment al acestui muncii.

O grijă deosebită trebuie să acorde organele sindicale întăririi disciplinei in muncă. Pentru a se respecta democrația sindicală și a se termina cu munca seacă și formală este necesar ca organele sindicale să fie controlate permanent și să prezinte periodic dări de seamă in fața maselor, dîndu-se astfel posibilitatea executării controlului de jos in sus. In adunările generale trebuie dezbătute și rapoartele comisiilor de cenzori.

Organele sindicale au datorită să lupte împotriva ședințelor inutile. Este timpul ca in această privință să se dea dovadă de mai multă combativitate.

Vitală.

Una din sarcinile de frunte ale organelor noastre sindicale trebuie să fie grija față de interesele și nevoile oamenilor muncii din învățământ. Ele au datorită de a lupta activ pentru rezolvarea problemelor multiple ridicate de membrii de sindicat. Organele sindicale sint datorate să se consulte cu oamenii, să fie apropiate de ei și să înău seama de propunerile lor.

Nu se poate concepe îmbunătățirea muncii in școlile noastre fără folosirea intensă a sprijinului acordat de organele de partid, fără o permanentă legătură cu organizațiile de masă. Organele sindicale trebuie să muncească in așa fel încît fiecare membru de sindicat să devină un bun agitator, care să popularizeze in rîndul maselor politica partidului și guvernului nostru, realizîndu-se regimului democrat popular. Organele sindicale trebuie să-și aducă aportul in sprijinirea eșterilor de deputați in Marea Adunare Națională, să mobilizeze toate cadrele didactice in această acțiune.

In împlinirea celui de al IV-lea Congres al Sindicatului Muncitorilor din învățământ trebuie folosită energia tuturor membrilor de sindicat pentru realizarea hotărîrilor adunărilor generale și ale conferințelor sindicale.

nenumărate ori la cunoștință tovarășilor Andronic faptul că unele cadre didactice ca tov. Ileana Pop, și chiar unii lucrători din personalul administrativ și sanitar — ca Andrei Zsigmond, magaziner, Ana Goncei, soră soțară, Carolina Cîmpeanu, ajutor de bucată — obînuiesc să bată pe copii, in loc să li măsurile cuvenite, tov. Moldovan Andronic a rămas la început indiferent in fața acestei situații, iar treptat, treptat s-a obișnuit cu ideea că elevilor li se pot aplica sancțiuni corporale.

Cu prilejul anchetei care a avut loc in legătură cu atitudinea învățătoarei Ileana Pop, care a bătut pe elevul Dănuț Mihailoiu din clasa I-a, tov. Moldovan Andronic și-a arătat indignarea față de fapta comisă de tov. Pop susținînd că el personal l-ar fi dat îndrumării in repetate rânduri asupra felului in care să lucreze.

Intrebat de organele anchetatoarea dacă el personal aplică bătaia ca metodă educativă, fapă pe care li condamnă in cazul tov. Ileana Pop, tov. Moldovan Andronic a afirmat: „Am bătut dar aceasta in cazuri extreme de dificilă, cînd bătăile anumitor elevi întreceau limita admisă in comportarea unui elev și cînd credeam că dacă nu va fi pedepsit drastic, elevul respectiv va dăuna restului de elevi”.

Munca noastră didactică pentru directorul unei instituții educative, mai cu seamă atunci cînd este proaspăt absolvent al Facultății de pedagogie!

Dar acestea sint numai faptele pe care tov. Moldovan Andronic le-a recunoscut la anchetă. Organele anchetatoare au stabilit însă că fostul director aplica „măsură disciplinară” pentru cea mai mică greșală, bîtînd la palmă cu linia pe elevii despre care li se spunea că sint nedisciplinați.

Informații

Universitatea „C. I. Parhon” aduce la cunoștință studenților înscriși pe anul de învățămînt 1956-57 la cursurile fără frecvență de la facultățile matematică-fizică, filologie (secția română-istorie), filozofie (secția zaristărică), științele naturale-geografice (secția biologie), științe juridice și administrative, că prima sesiune de examene pen-

tru anul școlar 1956-57 se ține între 20 martie și 8 aprilie 1957. Prezentarea la examen este condiționată de depunerea in termen a lucrărilor de control la disciplinele la care dau examen.

★

Cabinetul metode pentru învățămîntul profesional și tehnic din București organizează luni 14 ianuarie 1957, ora 18, o consultație colectivă pe tema „Instruirea practică in atelierele școlare și in întreprinderi” dată de tov. Kupler Eduard din Ministerul Învățămîntului.

Consultația va avea loc la sediul cabinetului metodic din Calea Victoriei nr. 149.

restii organizează luni 14 ianuarie 1957, ora 18, o consultație colectivă pe tema „Instruirea practică in atelierele școlare și in întreprinderi” dată de tov. Kupler Eduard din Ministerul Învățămîntului.

Consultația va avea loc la sediul cabinetului metodic din Calea Victoriei nr. 149.

Urme ale educației burgheze care trebuie lichidate

In anul puterii populare școlile noastre au obținut înfrîngerea însemnată in ceea ce privește înarmarea elevilor cu cunoștințe științifice, legitime de viață, de practică construirii socialismului, cît și in educarea tineretului in spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, in spiritul moralei celei mai înalte, morala comunistă.

Metodele învechite de educație ce pedesesc brutale, bătaia au fost de mult combătute in învățămîntul nostru.

Cu toate acestea, mai răsunesc cîte odată manifestări ale melodelor burgheze de educație. Există încă învățători și profesori — ce e drept foarte puțini — care mai aplică pedesec corporale. Și aceștia nu sint toți deopotrivă mai imbecilițiți cu metode burgheze de educație, de care nu se pot debarasa. Uneori, chiar elemente tinere comit abateri grave in această privință. Un astfel de caz este cel al tovarășului Moldovan Andronic, fostul director al casei de copii din Turda.

Tov. Moldovan Andronic, in vîrstă de 28 ani, absolvent din 1953 al Facultății de pedagogie-psiologie, membru al organizației U.T.M., a primit in aprilie 1955 sarcina de a conduce casa de copii școlari din Turda. El și-a inaugurat cariera de director print-o ședință in care, printre altele, a arătat că metodele anti pedagogice de educație nu au ce căuta in instituția pe care o conduce, interzicînd categoric colectivului pedagogic al școlii să mai bată pe copii. Faptul despre care auzise că s-ar fi întrecut inainte de venirea sa in școală.

Dar... lung e unori drumul de la vorba la fapt! In decursul activității desfășurate ca director l-a adus de

Ne mai putem mira, in această situație, că îndemnații sale mai sunt foarte luote in serios de învățătoarea Ileana Pop? Ne mai putem mira că magazinerul Andrei Zsigmond lovea copiii cu palma, cu picioarele, cu ceada măturii sau cu orice obiect li cădea in mînă, iar sora soțară Ana Goncei și ajutoarea de bucată Carolina Cîmpeanu li băteau pe copii ori de cîte ori doreau?

Casa de copii școlari din Turda s-a dispensat de serviciile elementelor

care socoteau bătaia ca „mijloc de educație”. Pentru ca tov. Moldovan Andronic să reflecteze mai adînc asupra legăturii dintre teorie și practică — și arunce asupra faptului dacă se cuvine ca un director de școală să condanne in vorbe bătaia ca metodă educativă, dar s-o aplice in activitatea lui zilnică, Ministerul Învățămîntului a hotărît să-l sancționeze cu „mustrare cu avertisment” și îndepărtarea din funcția de director.

Bibliografie

A apărut revista NATURA nr. 6/1956

In cuprins:

OLGA NECRASOV: Viața și activitatea științifică a naturalistului Paul Bufor

GH. PITICĂRIU: Unele cercetări in legătură cu formarea și bogăția zăcămintelor noastre de petrol.

A. RĂDOI: Geografia Industriei R.P., in primul și al doilea plan cincinal (partea a II-a).

C. PICU: Probleme de morfodrografie in Balta Borci.

TH. ONISOR: Probleme de geografie economică a U.R.S.S. in documentele Congresului al XX-lea al P.C.U.S. (partea a II-a).

N. MITROIU: Tulpina. Origina și metamorfozele ei.

I. MALICEA: Lacurile alpine și viața din ele.

V. GHIBEDEA: Un nou procedeu de predare a semnelor convenționale topografice.

I. C. POPESCU: Creșterea cristalelor artificiale.

A. MAUCH: Importanța și perspectivele creșterii lepurilor de casă

V. TUNSOIU: Peștera Găunoasa.

EM. ILIESCU: Arme de apărare preistorice la păstorii din munții Rodnei.

A. CULCER: Observații asupra acțiunii fitonice și antihemagagice la planta roza cerului (Drosera rotundifolia).

A. PAPADOPOL: Contribuții la cunoașterea faunei ornitologice a litoralului Mării Negre și a lacurilor din lungul litoralului.

SILVIA STEIN-SPIESS: Păsări răpitoare care clocesc in grădina zoologică din Sibiu.

AL. ALEXANDRI și ANA HULEA: Antibioticele folosite in protecția plantelor.

A. ALEXINSCHI și M. PEIU: Un anarot automat pentru colectarea insectelor nocturne (in special lepidoptere).

M. PAUCA: Mircea Ilie — Alcătuirea geologică a pământului românesc — Ed. 1956.

S. VEZA: „Munca independentă a elevilor la geografie” Ed. de stă didactică și pedagogică, 1956.